

Стан освітнього процесу в умовах викликів сьогодення

IHR INTERNATIONAL
HUMANITARIAN
RESEARCH CENTER

12 лютого 2021 р.
м. Дніпро, Україна

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Міжнародна
науково-практична
конференція

**Стан освітнього
процесу в умовах
викликів сьогодення**

Матеріали

12 лютого 2021 р.

м. Дніпро

Стан освітнього процесу в умовах викликів сьогодення : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 12 лютого 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. 170 с.

У збірнику представлені тези доповідей, оприлюднені на Міжнародній науково-практичній конференції “Стан освітнього процесу в умовах викликів сьогодення”, яка була проведена Міжнародним гуманітарним дослідницьким центром 12 лютого 2021 р.

Збірник розрахований на вчених, викладачів, докторантів, аспірантів, здобувачів вищої освіти, представників державних органів влади та місцевого самоврядування, представників підприємницьких структур і широкий читацький загал.

Робочі мови конференції: українська та російська.

Видається в авторській редакції

Матеріали збірника подаються в авторській редакції та друкуються мовою оригіналу. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність наведених фактів, власних імен, географічних назв, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

Відповідно до Закону України “Про авторське право і суміжні права”, при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов’язковим.

**Research
Europe.org**

IHC INTERNATIONAL
HUMANITARIAN
RESEARCH CENTER

© Колектив авторів, 2021
© Міжнародний гуманітарний
дослідницький центр, 2021
© Research Europe, 2021

СЕКЦІЯ 9. ПІСЛЯДИПЛОМНА ОСВІТА

Євтушенко Н. В.

Вибір змісту і форми підвищення кваліфікації вчителів математики у післядипломній освіті.....146

Пометун О. І.

М’які навички вчителя для міцної школи.....148

СЕКЦІЯ 10. ОСВІТА ДОРΟΣЛИХ

Піддячий В. М.

Обґрунтування поняттєво-термінологічного апарату дослідження проблеми розвитку андрагогічної компетентності педагогічного персоналу.....151

СЕКЦІЯ 11. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

Гнидюк О. П.

Ключові поняття проблеми неперервної фізичної підготовки офіцерів-прикордонників.....154

Кондрацька Г., Козак Н.

Стан освітнього процесу на уроці фізичної культури. Перспективи та виклики..157

Лопатюк О. В.

Мотивація до самостійних занять фізичними вправами.....160

Петренко Г. В., Заремба Я. О.

Розвиток координаційних здібностей тенісистів на етапі початкової підготовки в ДЮСШ.....162

Чепелюк А. В., Дуб В. Л.

Застосування інноваційних засобів рухової активності на етапі осінньо-зимової підготовки велосипедистів.....164

СЕКЦІЯ 12. КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО

Ульянова Л.

“Селфі” як засіб комунікації.....167

Калинина М. В.

Развитие взаимосвязи между культурой и образованием, их влияние друг на друга во времена глобализации.....168

Петренко Г. В.,
канд. пед. наук,
старший викладач кафедри спортивних ігор,
Національний університет фізичного
виховання і спорту України, м. Київ

УДК 373.21

Заремба Я. О.,
здобувач вищої освіти,
Національний університет фізичного
виховання і спорту України, м. Київ

Петренко Г. В., Заремба Я. О. Розвиток координаційних здібностей тенісистів на етапі початкової підготовки в ДЮСШ. *Стан освітнього процесу в умовах викликів сьогодення* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 12 лютого 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. С. 162 – 164.

РОЗВИТОК КООРДИНАЦІЙНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ТЕНІСИСТІВ НА ЕТАПІ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ В ДЮСШ

Актуальність. Одним із основних завдань етапу початкової підготовки є розвиток спеціальних фізичних здібностей для успішного оволодіння технічними діями.

В умовах тренувальної та змагальної діяльності різні види координаційних здібностей зазвичай проявляються як у взаємодії одна з одною, так із іншими руховими якостями, а також з різними сторонами підготовленості – технічної, тактичної, психологічної. [3] Тому розвивати координаційні здібності треба починати, враховуючи сенситивні періоди розвитку, з 3 – 4 років. Це дає можливість засвоювати різні техніко-тактичні прийоми гри та згодом використовувати їх у змагальній діяльності (наприклад, в Сполучених Штатах Америки заняття тенісом розпочинається з трьох років).

Всі види координаційні здібності в ході виконання технічних прийомів гри взаємопов'язані і проявляються комплексно, і при прояві одного виду, в тій чи іншій мірі задіяні й інші, але за переважним проявом одні можуть бути більш значущими, а інші – другорядними [3].

Координаційні здібності порівнюючи з іншими є достатньо специфічною якістю, функцією, управління котрою здійснює ЦНС. Координація більш універсальна, різностороння, комплексна та доступна якість за всі інші, вона бере участь у реалізації будь якої іншої психофізичної якості. Особливо необхідний високий рівень розвитку даної якості у тенісі [2, 4].

Мета дослідження: визначити особливості розвитку координаційних здібностей у дітей на початковому етапі підготовки з акцентуванням на розвиток найважливіших видів таких здібностей для тенісу.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення наукової та навчально-методичної літератури, спостереження.

Результати дослідження. Найбільш поширеною є класифікація В. М. Платонова, що спирається на за особливості прояву та обумовлюючі фактори координаційних здібностей. За даною класифікацією було виділено такі відносно вирізненні види координаційних здібностей: оцінка та регуляція динамічних та просторово-часових параметрів рухів; орієнтування в просторі; збереження рівноваги; відчуття ритму; довільне розслаблення м’язів; узгодження рухів [3].

На практиці у тренувальній та змагальній діяльності всі виділені види проявляються не окремо, а в складній взаємодії. У деяких ситуаціях провідну роль грає один вид, а інші – допоміжну. При цьому можлива стрімка зміна ролей різних здібностей між собою через зміну ситуації. Теніс має різні потреби до координаційних здібностей в цілому та обумовлює необхідність максимального прояву їх окремих видів [3].

При роботі з вихованцями потрібно враховувати взаємозв’язки координаційних здібностей, основних сторін підготовленості та індивідуальних морфофункціональних особливостей (табл. 1 (за Ф. П. Суловим, Ж. К. Холодовим)).

Таблиця 1

**Взаємозв’язки координаційних здібностей,
 основних сторін підготовленості та індивідуальних
 морфофункціональних особливостей тенісистів**

Реалізація координаційних здібностей у спортивній діяльності				
↓ ↑	↓ ↑	↓ ↑	↓ ↑	↓ ↑
Особливості ЦНС	Фізична підготовленість	Технічна підготовленість	Тактична підготовленість	Фізичний розвиток
Рівень розвитку органів управління рухами	Рівень розвитку сили, швидкості, витривалості, гнучкості	Арсенал рухових навичок та умінь	Уміння використовувати технічні дії в різних тактичних ситуаціях	Індивідуальні особливості та морфофункціональні властивості організму

Таблиця 2

**Методичні рекомендації для виховання
 координаційних здібностей (за В. М. Платоновим)**

Завдання	Стан спортсмена	Тривалість роботи (с)	Кількість повторень (разів)	Паузи відпочинку (с)
Виховання координаційних здібностей	оптимальне	до 5	від 6 до 10 – 12	від 60 до 120 – 180
		більше 5	2 – 3	від 60 до 120 – 180
Удосконалення в умовах стомлення	стомлене	до 5	12 – 15	10-15
		більше 5	4 – 6	

При плануванні навчально-тренувальних занять для розвитку координаційних здібностей доцільно дотримуватися наступних методичних рекомендацій: спочатку виконувати координаційно-складні вправи, потім вправи з акцентом на швидкості і точність їх виконання, у поєднанні із завданням раціонально розподіляти та своєчасно переключати увагу, а в кінці, завдання на вестибулярну витривалість [1].

Висновки. Результатами аналізу літературних джерел вказують на те, що координаційні здібності мають тісний зв'язок та взаємно впливають на інші фізичні якості. Координованість рухів та здатність до оцінки та регуляції просторово-часових і динамічних параметрів рухів є провідними координаційними якостями у тенісі. При роботі з вихованцями потрібно враховувати взаємозв'язки координаційних здібностей, основних сторін підготовленості та індивідуальних морфофункціональних особливостей.

Список використаних джерел

1. Голенко В. А. Подготовка юных теннисистов к соревновательной деятельности и участие в ней. Москва : БуксМАрт, 2019. 144 с.
2. Креспо М., Рейд М. Обучение новичков и игроков среднего уровня. 2013. 320 с.
3. Платонов В. Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте. Общая теория и ее практические приложения: учебник для тренеров в 2 кн. К. 1. Киев : Олимпийская литература, 2015. 680 с.
4. Міжнародна спілка тренерів з тенісу. URL: <http://www.tenniscoach.com>.

Чепелюк А. В.,

УДК 796.071

канд. пед. наук,

доцент кафедри спортивних дисциплін і туризму,

Дрогобицький державний педагогічний університет

імені Івана Франка, м. Дрогобич

Дуб В. Л.,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,

Дрогобицький державний педагогічний університет

імені Івана Франка, м. Дрогобич

Чепелюк А. В., Дуб В. Л. Застосування інноваційних засобів рухової активності на етапі осінньо-зимової підготовки велосипедистів. *Стан освітнього процесу в умовах викликів сьогодення* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 12 лютого 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. С. 164 – 166.

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЗАСОБІВ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НА ЕТАПІ ОСІННЬО-ЗИМОВОЇ ПІДГОТОВКИ ВЕЛОСИПЕДИСТІВ

Сучасна система підготовки велосипедиста – це складна система з багатьма чинниками, котра містить у собі мету, завдання, засоби, методи, організаційні форми, матеріально-технічні умови, що забезпечують досягнення спортсменом найвищих спортивних результатів, а також організаційно-педагогічний процес підготовки до змагань. Як багатокомпонентна система, підготовка велосипедиста охоплює: спортивне тренування, змагання як засіб реалізації підготовки, позатренувальні та позазмагальні чинники, що підвищують результат [1].